

VOETPADEN MET EEN BEPERKING

Wandelen door ons geliefde Mechelen met de ogen van de minder mobiele mens, het is me wat. Wij gingen de uitdaging aan, vier dames waarvan één (elektrische) rolstoelgebruiker. Van de Brusselpoort stapten we langs de Van Benedenlaan, Groenstraat, Lange Nieuwstraat, Gebroeders Verhaegenstraat, Onze-Lieve-Vrouwekerkhof, Louizastraat, Onze-Lieve-Vrouwestraat en Cortenbachplein om te eindigen op de Korenmarkt.

Ons traject was kort maar ruim voldoende om een zicht te krijgen op een veelvoud aan wolfijzers en schietgeweren. Het voetpad blijkt bij uitstek de plaats te zijn waar alles gedumpt wordt wat men kwijt wil: fietsen, verkeersborden, containers, paaltjes, mobiele toiletten. Ook putten in de betegeling, hoge boordstenen en diepe goten maken het onmogelijk om zich zelfstandig in een rolstoel te verplaatsen. Dat konden we aan den lijve ondervinden toen de wieltjes aan de hoek van de Lange Nieuwstraat met het Onze-Lieve-Vrouwekerkhof in de diepte van een goot terecht kwamen. Ondanks de elektrische aandrijving zat het wagentje geblokkeerd en was het alle hens aan dek om het terug in beweging te krijgen.

Het voetpad in de Lange Nieuwstraat is zijn naam niet waard, amper een halve meter breed, schuin, hobbelig en met een hoge boord. Zelfs een perfect mobiele mens riskeert er te verongelukken.

De nieuwe aanleg van de Onze-Lieve-Vrouwestraat is best wel geslaagd. De eliminatie van hoogteverschillen tussen rijbaan en voetpad verhoogt het gebruiksgemak aanzienlijk. Nu nog tweewielers opvoeden die schaamteloos op het voetpad slalommen. Het ene probleem oplossen creëert dan weer een ander, jammer toch.

Een onderschat obstakel zijn de hellende voetpaden. Verplaats je maar eens op een schuinte met rolstoel, buggy, rollator of stok. Lastig tot onmogelijk. Ons wandelmaatje in de rolstoel durfde zich er niet aan wagen, de angst om te kantelen was te groot.

Hellende voetpaden zijn nochtans legio in de stad. Voor de afwatering is dat allicht prima maar niet voor de gebruiker. Zelf erger ik me er mateloos aan, ik voel me niet zeker op een oppervlak dat niet mooi horizontaal ligt.

Het is spijtig dat deze topic in de nieuw aangelegde Adegemstraat niet meer aandacht kreeg. Ook daar lopen delen van het voetpad schuin af. Een gemiste kans.

Over de inbraakveiligheid van een huis zegt men dat het net zo beveiligd is als haar zwakste schakel. Dezelfde redenering geldt voor de voetpaden. Eén struikelsteen, een put, een fiets tegen de gevel, een vuilniszak, het volstaat om een principiële toegankelijk voetpad ontoegankelijk te maken.

Onze historische binnenstad toegankelijker maken is niet simpel. Maar ons stadsbestuur heeft wel enkele mooie initiatieven in de pijplijn. Het voetpadenplan heeft tot doel de meest bewandelde routes kritisch te beoordelen op hun toegankelijkheid. Onder andere politie, dienst mobiliteit en de ouderenraad zijn hierbij betrokken. De burger kan zijn steentje bijdragen door zelf problemen aan te kaarten via de website van de stad. Verder kunnen de Mechelaars de vragenlijst invullen van Inter, het Vlaams Expertisecentrum Toegankelijkheid, dat Mechelen gebruikt als pilootstad om de toegankelijkheid in alle Vlaamse steden en gemeenten te verbeteren.

Draaien we de zaken eens om: niet de mensen hebben een beperking maar wel de voetpaden. Ik geloof vast dat zulk een verschuiving in ons denken één en ander in beweging kan brengen.

Mieke